

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

Vagabonder og Sædelighedsforbrydere; den vil antagelig komme til at ligge ved Rødby Anstalten. Paa Ebberødgaard, som egentlig er beregnet at skulle være en aaben Anstalt, en Anstalt, hvor de aandssvage kunde opholde sig under rolige og frie Forhold, har man under Tidernes Ugunst maattet optage et stort Antal farlige aandssvage og blandt disse et betydeligt Antal Sædelighedsforbrydere, som lever paa Ebberødgaard under Forhold, som er fuldkommen uforsvarlige i Længden. Der er ingen Tvivl om, at der meget snart maa skabes andre Forhold, som, da det drejer sig om farlige Forbrydere, vil blive særdeles kostbare at tilvejebringe.

Men hvor dyre end disse Sædelighedsforbrydere og Aandssvageanstalter er for Samfundet; er dette Lovforslag slet ikke et økonomisk Lovforslag. Den økonomiske Side kommer helt i anden Række. Det, der efter min Mening kommer i første Række, er, at dette Lovforslag betyder Mulighed for Gennemførelse af virkelig humane Foranstaltninger overfor disse Individider.

Jeg skal dernæst søge at besvare de ærede Ordføreres Bemærkninger til Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Rahbek omtalte den særlige Kommission til Afgørelse af Kastration og Sterilisation, som var foreslaaet i Kommissionsbetænkningen. Jeg er ganske enig med Justitsministeren, naar han tager Afstand fra denne Kommission, idet jeg synes, at det Ræsonnement er rigtigt, at i det Øjeblik, vi har et sagkyndigt Retslægeraad og en sagkyndig Sundhedsstyrelse, maa det være tilstrækkeligt til Afgørelse af disse Sager, at Justitsministeren kan støtte sig til disse to sagkyndige Raad. Naar man allerede har to Raad, synes der mig ingen Grund at være til at oprette et tredje Raad, som skal omfatte et Omraade, som de to andre i Forvejen meget godt kunde omfatte.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek kom dernæst ind paa § 2 og hævdede den Anskuelse, at Samfundet var berettiget til at hindre disse aandssvage i at sætte Børn i Verden. Jeg mener, det ærede Medlem har Ret paa dette Punkt. Samfundet er ikke alene berettiget dertil, men det vil være klogt og rigtigt af Samfundet at gøre det, for selv om det ikke skulde blive arvelig belastede Børn, vil det dreje sig om Børn, som hovedsagelig vil komme til at leve under sørgelige Forhold, idet de maa undvære den Pasning, som andre Børn faar gennem deres Fader og deres Moder.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Johannes Lou i, at dette Lovforslag

vil have nogen som helst nævneværdig racehygiejnisk Betydning. Man har omtalt de racehygiejniske Sterilisationer, der er foretaget i Kalifornien. Jeg har læst nogle Afhandlinger derom, og jeg tør nok sige, at den Fremgangsmaade, man har anvendt i Kalifornien, vil aldrig blive anvendt her i Landet. I Løbet af faa Aar er der der steriliseret over 4 000 sindssyge foruden over 1 000 aandssvage. Loven i Kalifornien blev vedtaget i 1909; den angik i Virkeligheden i første Række — den blev ændret i 1913 — operative Indgreb overfor sindssyge og er ganske uden Bund i Virkeligheden og har været fuldkommen mislykket, idet man af Statistikerne kan se, at et meget stort Antal af de i tidligere Aar steriliserede endnu den Dag i Dag findes paa Anstalterne. Tiden er, som der staar i Kommissionens Betænkning ikke inde til at lovgive paa det racehygiejniske Omraade.

Saa nævnte det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, at Justitsministeren i 1929 har et helt andet Standpunkt end i 1925. Ja, jeg tror det gerne, jeg nævnte i min Indledning, at noget lignende gjaldt Rigsadvokaten, og det er gaaet mig paa samme Maade. Det første Indtryk, man faar ved at beskæftige sig med et Lovforslag om denne Operation, er uvilkaarlig en Følelse af Afsky. Justitsministeren har maattet gennemtænke de Problemer, der hører ind herunder, og er som de fleste andre fornuftige Mennesker kommet til det Resultat, at man ikke kan lovgive paa et rent følelsesbetonet Moment, man maa tage Hensyn til Forholdene, som de er i Livet, og tage sit Standpunkt efter en grundig Eftertanke.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Sterilisation af sindssyge. Jeg tror, at det ærede Medlem og jeg i Virkeligheden er ganske enige i, at med Hensyn til de sindssyge skal man være ganske overordentlig varsom, maaske allerhelst helt tage Afstand fra dette Indgreb.

Jeg tror ikke, jeg behøver at besvare det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens korte Udtalelse, idet han jo ønskede at gøre Rede for sit Standpunkt i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen tilraadede i høj Grad Forsigtighed med Administrationen af denne Lov. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Der maa skabes de sikrest mulige Kauteler for, at der ikke opereres i urette Tid eller paa urette Sted. Det ærede Medlem mente, at § 1 Mændene burde vide nøjagtigt, hvad de gik ind til. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem heri, jeg finder det overordentlig vigtigt, at disse Mennesker ikke lok-